

MOORD OP HET SPOOR

PAUL WESTMORELAND

Vertaald door Jaap Slingerland

Uitgeverij Ploegsma

HOE JE DIT BOEK GEBRUIKT

In *Moord op het spoor*, het eerste deel van de Arlo Banks-mysteries, los je een moord op.

Maar de boeken in deze serie zijn geen gewone boeken. Je kunt ze namelijk niet zomaar van het ene naar het volgende hoofdstuk lezen.

In plaats daarvan los je puzzels op. De uitkomst daarvan bepaalt je volgende stap. Tijdens het lezen ontdek je aanwijzingen, vind je bewijsstukken en onthul je de feiten achter de mysteries. Misschien betrap je zo zelfs een moordenaar!

Wees oplettend: de route door een doolhof die je volgt, de verschillen die je ziet, de draad die je doorknipt om een bom te ontmantelen – iedere puzzel die je goed oplost, brengt je een stap dichterbij de moordenaar.

En toch hoef je niet bang te zijn. Alles wat je nodig hebt voor je besluiten, staat namelijk op de bladzijden van het verhaal. Er staat altijd bij welk doel de puzzel heeft en wat je moet doen. Sommige puzzels zijn direct duidelijk en bij andere heb je aanwijzingen uit het

verhaal nodig. En ook wat denkwerk – maar zonder een beetje denkwerk is het geen detective, toch?

Lees alles dus aandachtig en let goed op de details. Lijkt iets je onlogisch, maak je dan geen zorgen: je krijgt alle informatie die je nodig hebt, dat kan ik je verzekeren. En bij de oplossingen achterin kun je je antwoorden altijd controleren.

Je doel is het zoeken van een route die je naar een goed einde leidt, met een ster bovenaan de tekst. Maar als het ergste je overkomt en je bij een dodelijk einde belandt (met een doodshoofd bovenaan), begin je gewoon opnieuw en wie weet lukt het je de tweede keer wel.

Wat je ook doet, geef nooit op... en laat moordenaars nooit ontsnappen!

INLEIDING

Toen professor Peter Hamatum-Sizzle eindelijk het enorme familiefortuin erfde, was hij te oud om er nog van te genieten. Zijn leven lang had hij gedroomd van een wereldreis en talloze uren had hij in zijn studeerkamer zitten fantaseren waar hij dan naartoe zou gaan en wat hij daar zou zien.

Maar helaas had hij er nu geen tijd en ook geen energie meer voor, dus besloot hij de kans door te geven aan iemand zonder al die problemen.

Hij bedacht een zeer onbegrijpelijk raadsel, dat hij plaatste in *The Times*, de grootste krant van Engeland, met de oproep aan alle kinderen om het op te lossen.

De prijs die je kon winnen was zijn hele fortuin.

Er gold één voorwaarde: de winnaar moest het bedrag aan de droom van de professor – een wereldreis – besteden en hem brieven schrijven over elke plek die hij bezocht, alle mensen die hij ontmoette en alle avonturen die hij meemaakte.

In het hele land waagden kinderen zich met scherp-gelepen potloden aan het raadsel. De meesten vonden het niet zo moeilijk en verstuurden het antwoord meteen.

Ook Arlo Banks vond al snel de oplossing van het simpele raadsel. Volgens hem was het zelfs veel te simpel voor een prijs ter grootte van een fortuin. Dus puzzelde hij verder tot er nog een oplossing verscheen. Juist die oplossing was het antwoord dat de professor graag wilde horen. En zo bleek Arlo het kind te zijn dat hij zocht.

Een paar weken later – een paar weken die ineens stampvol zaten met het inpakken van koffers en het voeren van telefoongesprekken – stond Arlo op treinstation Victoria, met in zijn ene hand zijn koffer en in zijn andere hand een vervoersbewijs voor de Oriënt Express. Een luidruchtige groep journalisten maakte foto's van het moment waarop de beroemde puzzelaar zijn familie uitzwaaide en begon aan zijn avontuur.

Al snel vond Arlo zijn eigen treincoupé. Daarbinnen stond een schoudertas van bruin leer voor hem klaar. Er zat ook een briefje van de professor bij...

Beste Arlo,

Het spijt me dat ik je zelf niet kon komen uitzwaaien; mijn gezondheid laat het afweten.

Ik wens je het beste op je reis, maar wees gewaarschuwd: je betreedt straks een wereld vol mysterie en moord. Overal zijn aanwijzingen. Het is jouw taak om die te vinden, ze te gebruiken en de feiten te onthullen die anderen graag geheim willen houden.

Misschien komt het als een verrassing voor je, maar de wereld is een gevaarlijke plek. In de schaduwen verschuilen zich allerlei vijanden, zelfs moordenaars. Ontmasker ze als je kunt. Versla ze met hun eigen wapens. Leg bloot waar ze zijn, waarom ze die slechte dingen doen en onthul hoe ze hun vreselijke misdaden plegen. Ze moeten worden tegengehouden.

Dat zal niet makkelijk zijn en daarom heb ik een geschenk voor je achtergelaten. Zelf heb ik veel aan de schoudertas gehad. Ik heb er ook nog een paar andere dingen in gedaan die er bij elkaar een soort detectivetas van maken. Verlies hem nooit uit het oog.

Zaken zijn altijd ingewikkelder dan ze lijken, dus blijf denken aan deze gouden regel: vermijd alles wat te makkelijk lijkt.

Hoogachtend,

Professor Hamatum-Sizzle

ARLO'S DETECTIVETAS

HET RESTAURATIERIJTUIG

Met een hard gefluit vertrekt de trein. Diepe, puffende zuchten stijgen op vanuit de schoorsteen. Ze blazen golvende wolken stoom door de lucht en de stalen wielen rollen het station uit. Terwijl de trein over de rails ratelt, nestel jij je in het luxe comfort van je coupé en zie je de torenhoge gebouwen voorbijgliden, tot de conducteur omroept dat in het restauratierijtuig het ontbijt wordt geserveerd.

Met je detectivetas om je schouder loop je door de smalle gangpaden. Van de gordijntjes voor alle ramen tot aan de koperen lampen die de coupés verlichten: iedere centimeter van de trein voelt net zo koninklijk als een paleis. Je mag dan op reis zijn door verschillende landen, maar dit voelt als een reis door de tijd.

Het restauratierijtuig is al net zo elegant. Op iedere tafel ligt een gesteven wit kleed, glimmend zilveren bestek en er staat een sierlijke leeslamp. Door alle passagiers is het er een drukte. Een dame ziet eruit of ze al een tijd aan boord is omdat ze binnenkomt met een theepot in haar handen, maar er verschijnt ook een man die zijn regenjas nog aan heeft.

Je wordt begroet door een glimlachende butler die je naam afvinkt op de lijst. ‘Deze kant op, alstublieft,’ zegt hij. Hij neemt je mee naar een lege plek aan een tafel. Tegenover je zit nog een jongen. Hij lijkt een jaar of twee jonger dan jij.

‘Hallo, ik ben Arlo Banks,’ zeg je en je gaat zitten.

De jongen glimlacht. ‘Ik heet Jamie Madden. Ik ben negen.’

‘Stil, jullie!’ blaft iemand korzelig aan de overkant van het rijtuig.

Je kijkt over je schouder en ziet dat de eigenaar van de stem een enorme man is met een vuurrood hoofd. Je moet je gewoonweg afvragen: *Hoe kan iemand zo vroeg in de ochtend al zo boos zijn, en dat op zo’n prachtige plek als deze...?*

Zodra je de menukaart begint door te lezen, leunt Jamie naar voren en zegt: ‘Let maar niet op mijn oom. Hij is heel gestrest.’

Je bestudeert Jamie en ziet dat hij inderdaad een beetje op de man lijkt. ‘Waarom is hij zo gespannen? We hoeven alleen maar ontbijt te bestellen.’

Jamie lacht. ‘Daar ligt het niet aan. Hij is het hoofd van de politie. Hij staat op het punt om een heel grote zaak af te sluiten.’

‘O, echt?’ vraag je, meteen geboeid.

‘In een van de coupés heeft hij Luigi Cabrini opgesloten. Dat is best wel een oude man, maar het is ook een hoge maffiabaas. We vervoeren hem naar zijn rechtszaak in Milaan.’

Je moet gewoon ongelovig met je hoofd schudden. ‘De máffia? Dat is echt zware misdaad,’ zeg je.

‘Klopt,’ antwoordt Jamie. ‘De trein zit vol met Italiaanse politie voor als hij iets probeert, of iemand uit zijn bende.’

Je kijkt om je heen en beseft dat de meeste mensen in het rijtuig inderdaad in uniform zijn of eruitzien als detectives in burger. Jamie wijst je op de man die achter je zit. Hij zegt:

‘Dat is inspecteur Funaro. Mijn oom heeft hem meegenomen als lijfwacht omdat hij bang is dat iemand hem wil vermoorden!’

‘Echt?’ vraag je, en ineens ben je helemaal zenuwachtig. ‘Waarom zou iemand dat willen doen?’

Jamie fluistert, met zijn hand bij zijn mond: ‘Omdat ze Luigi Cabrini dan kunnen helpen ontsnappen, zodat hij niet de rest van zijn leven in de cel hoeft te zitten.’

Het klinkt als een extreem sterk verhaal, maar Jamie is zo stellig dat je niet anders kunt dan hem geloven.

Politiechef Madden onderbreekt je gedachten met een vingerknip om de aandacht van de glimlachende butler te trekken.

‘Ik wil een warm Engels ontbijt,’ zegt hij bot. ‘Dat is het enige echte ontbijt.’

De butler knikt, noteert het en draait zich om. Jij bent aan de beurt.

Bestel je:

- **thee met toast?** Ga door naar **hoofdstuk 3**
- **havermoutpap?** Ga door naar **hoofdstuk 5**
- **een warm Engels ontbijt?** Ga door naar **hoofdstuk 2**

HET WARME ENGELSE ONTBIJT

Je hebt hetzelfde besteld als chef Madden, maar helaas gaat er iets mis in de keuken en krijg je zijn maaltijd.

Een warm Engels ontbijt dat is vergiftigd.

Nietsvermoedend doop je een plakje worst in de perfecte, zachte dooier van je gebakken ei en steek je het in je mond. Glimlachend naar Jamie begin je te kauwen en je vraagt je af welke sterke verhalen hij nog meer zal gaan vertellen. Buiten glijdt het landschap voorbij.

Maar je zult de torenhoge gebouwen niet meer zien overgaan in platteland, of de vlakten zien uitgroeien tot bergen, en Jamie zal je geen sterke verhalen meer vertellen.

Je zult zelfs het einde van je ontbijt niet meer meemaken voor je voorover op tafel valt.

Chef Madden was niet voor niets bang dat iemand hem probeerde te doden. Maar ditmaal hebben ze jou per ongeluk gedood...

De professor waarschuwde je niet zomaar. Tijdens deze reis schuilt overal gevaar. Maar niet getreurd! Probeer nu

iets anders te bestellen en begin opnieuw. En als je nog scherper bent, en vermijdt wat te makkelijk lijkt, zou je zomaar een moordenaar kunnen vangen.

Veel succes!

Wil je liever:

- **thee met toast?** Ga door naar **hoofdstuk 3**
- **havermoutpap?** Ga door naar **hoofdstuk 5**

THEE MET TOAST

Al binnen een paar minuten komt de glimlachende butler terug. Hij zet een bord met perfect geroosterde witte boterhammen en een dampende pot thee voor je op tafel. Je wordt vanzelf blij door al die soorten jam in kristallen glaasjes.

Ook het warme Engelse ontbijt van chef Madden arriveert, en het is reusachtig. Er zijn worstjes, spek, eieren, champignons, bonen en een stapel toast. De politiechef giet overal bruine saus overheen en tast toe.

Nog voor de boter op je toast is gesmolten, klapt chef Madden voorover. Zijn gezicht belandt met een *PLOF!* midden in zijn ontbijt. Bestek en porseleinen kopjes rammelen en de thee stroomt alle kanten op.

Meteen sta je op om te helpen. Misschien heeft hij zich verslikt. Maar het is te laat. Het gif werkt snel en hij is al dood voor je zijn hartslag kunt controleren.

Hoe gruwelijk de dood van de chef is, dringt direct tot je door, tegelijk met de stank van bittere amandelen. Die is zo sterk dat hij dwars door de geur van de gegrilde worstjes en het spek heen komt en je doet kokhalzen.

Ineens denk je: *Had Jamie gelijk?* Want dat betekent

dat iemand een plan in werking heeft gezet om een gevaarlijke maffiabaas te bevrijden. Er is dus geen seconde te verliezen!

Inspecteur Funaro en zijn agenten springen gealarmeerd op en bevelen dat iedereen moet blijven zitten waar hij zit. Je ziet dat de gemorste thee razendsnel naar een brief stroomt die naast het ontbijt van de chef op tafel ligt. Je intuïtie zegt je dat die weleens belangrijk kan zijn, dus gris je hem vlug weg voordat hij doorweekt en onleesbaar wordt.

Voor je hem kunt openmaken, roept de butler: ‘Snel! Die man in de regenjas! Hij rent weg!’

Als je:

- **de man in de regenjas achtervolgt**, ga je naar **hoofdstuk 8**
- **blijft om de brief te lezen**, ga je naar **hoofdstuk 18**

DE CORI CAMBRIAN- VALSTRIK IN COUPÉ 4

Op de reizigerslijst lees je dat iemand die Cori Cambrian heet in coupé 4 verblijft, dus je rent naar het slaaprijtuig voordat hij of zij de volgende stap van het plan kan uitvoeren...

Het houten deurkozijn versplintert als je met geweld de coupé binnendringt.

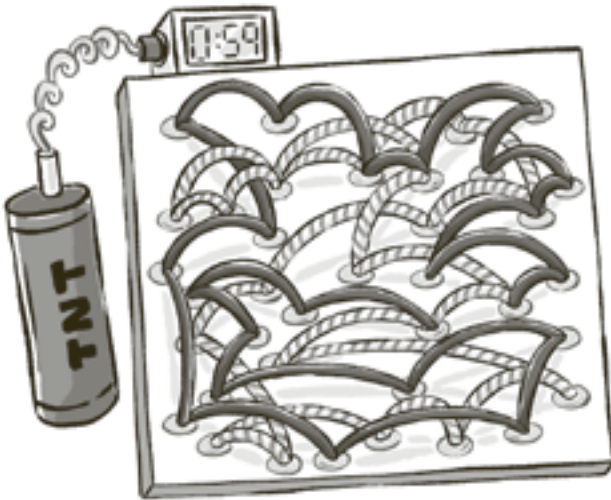
Tot je verbazing is hij leeg.

Het enige waaraan je ziet dat iemand hier is geweest, is een schoudertas die op het bed ligt. Vermoedelijk is die ingepakt en klaargelegd voor de moordenaar als hij of zij ontsnapt – samen met de oude maffiabaas Luigi Cabrini.

Je opent de tas. In plaats van kleren, geld, paspoorten en wat je verder allemaal nodig kunt hebben voor een paar weken op de vlucht, zit er een bom in.

Het klokje laat zien dat je binnen een minuut een van de draden moet doorknippen om hem te ontmantelen. Je denkt snel na en beseft ineens dat iedereen die een bom in een trein vol politieagenten plaatst natuurlijk al lang weet dat die kan worden gevonden.

Je weet dus wel zeker dat een van de draden de bom laat afgaan. *Tik, tik*, kostbare seconden glippen weg en om hem onschadelijk te maken, moet jij de draad doorknippen waarvan de stroomkring helemaal rond is, zonder losse eindjes. Maar kijk uit, want als je de bomdraad kiest, kan dat hele ding zomaar ontploffen...

Als je:

- **de gestreepte draad kiest**, ga je naar **hoofdstuk 38**
- **de zwarte draad kiest**, ga je naar **hoofdstuk 27**
- **het rijtuig uit rent**, ga je naar **hoofdstuk 22**